

FRAM KAMERATER

APRIL - 86

INNHOLD:

Klassekampen - oppsummering av vinter- kampanja, hva må til for å greie den store høstkampanja	s 4
Den tredje verden mellom revolusjon og folkemord. Invitasjon til seminar	s 6
Betingelser for forandring	s 7
AKP sitt arbeidsprogram trenger revisjon ...	s 8
Svar til Arne B.	s 10
Lederkonferanse - javel.	s 11
Radio RV trenger flere folk	s 11

FRIST FOR INNLEVERING AV INNLEGG:

Frist for innlevering av stoff til neste FK er torsdag **12. juni** klokka 1900.

Innleveres Oktober Bokhandelø ferdig maskin-
skrevet og helst i god tid før fristen.

Dette gjelder alle.

Nok en gang er FK tynt, svært tynt. En kan begynne å spørre om vitsen ved å ha et slikt diskusjonsblad dersom debatten ikke tar seg opp. Spesielt er det ille at lederartikkelen for andre gang på rad uteblir. Har ikke ledelsen i dette partiet noe viktig de vil si samtlige medlemmer?

Debatten om Iran går videre, og debatten om partiets arbeidsprogram er så vidt kommet igang. Disse debattene fortjener oppfølging. Ellers er bladet kanskje preget av noen skikkelige hjertesukk, som sammen med ledelsens manglende interesse for bladet gir meg anledning til å spørre: Står det så dårlig til? Motbevis det med en flom av innlegg til neste nummer.

LEDER :

(Her skulle lederen stått, men ingen har funnet det bryet verd å skrive noe slikt, for annen gang på rad)

KLASSEKAMPEN - OPPSUMMERING AV VINTERKAMPANJA, HVA TRENGS FOR A GREIE DEN STORE HØSTKAMPANJA ?

1. For landet som helhet gikk vinterkampanja i mål og det var et viktig framskritt for partiet. I Sør-Trøndelag gjorde vi det bedre enn i fjor, men i år som i fjor, ble vi 10% etter landet som helhet. Framgangen fra i fjor tror vi at hadde følgende grunnlag: I år er det fra SK sin side satt ned en daglig ledelse av partiet sitt KK-arbeid, en fra SKAU, en fra KK-utvalget og en som arbeider med organisasjonen. Trass i at vinterkampanja starta dårligere enn i fjor (som var et dårlig år i forhold til -83 og -84), satte denne daglige ledelse i gang store diskusjoner i de lokale partiledelsene rundt omkring i landet. Innholdet var i hovedsak konsentrert om to saker; det ene den strategiske betydningen av KK for styrking av partiet og innflytelsen til partiet. Det andre var å stille konkrete mål til ledelsen slik at disse skal gå i spissen og prøve å trekke med seg folk nedover i organisasjonen. Dette førte til at flere ledende kamerater som i de siste åra ikke har gjort særlig mye KK-arbeid nå vervet mange abonnenter. Dette virket bra, men den tallmessig største effekten var at mange ledere vervet sjøl. Spredningen nedover i organisasjonen kom ikke langt, men det er her vi har noe å hente til høsten. Vi mener at det er bredden i KK-arbeidet som vil være det største problemet til høsten, så her må krefter kastes inn for å nå alle i partiet.

2. Når det gjelder løssalget har vi i år gjort et litt bedre arbeid enn i fjor (mars). Her ser det ut til å være en klar sammenheng mellom innsats og resultat slik at går aktiviteten opp vil flere KK selges. Så selv om vi ikke har gjort det så bra som i gode år (-83-84), så vil nivået stige til høsten, dersom vi gjør framgang på verving. Det kan være på sin plass å minne om at løssalget er viktig for bredden i innflytelsen fra KK og at kjøperne alltid er framtidige mulige abonnenter.

Fortsettes neste side

3. Starten av kampanjen er oppsummert i forrige FK og jeg skal nå ta med en vurdering av ett tiltak som ble satt ut i slutten av kampanja. Dagene 19. og 20. mars skulle være abonnementsvervingsdager i hele partiet. Antall vervede ble helt minimalt, dvs. tiltaket virket ikke som helhet selv om en del lag jobbet bra. De fleste gjorde ingenting eller svært lite. Sammen med oppsummeringa av kampanjestarten kan vi her si at tiltak som uten videre kjøres ut i lagene ikke fungerer særlig godt. Dette problemet må som i SKs initiativ overfor ledelsen møtes med diskusjoner om KK, bruk av KK, metoder og rådgiving. Dette blir også en viktig sak i forbindelse med høstkampanja.

4. En del lag ble forespurt om å selge KK utafor bedrift. Dette for å virkelig prøve den politiske innflytelsen til KK, bruke KK for å få folk til å forandre mening. Tallmessig betyr et slikt salg lite, men det får oss ut i den politiske kampen. Forståelsen for KK i den politiske kampen er nødvendig for å få et aktivt forhold til KKs politikk. Det er ikke bare noe for oss sjøl, men minst like mye for andre. Dette vil vi satse mer

på. Diskusjoner om innholdet i KK, bruk av KK på jobben og bedrift og boligsalg er politisk nødvendig for oss.

Ett lag har kommet godt i gang med bedriftssalg, og har ellers også vist godt arbeid. God planlegging, oppfølging, alle i laget deltar på ett eller annet nivå. Noen andre lag gjør også et utmerket KK-arbeid. Derfor har vi også et vell av informasjon om at KK-arbeid ikke er vanskeligere nå enn tidligere, det er ikke vanskeligere å selge KK og verve abonnenter, ikke å verve til støttingen heller. Så med skikkelig ledelse, gode diskusjoner for å få alle med kan vi greie høstkampanja - der alle må verve minst en abonnent for dagsavisa. Planen kommer neste rutine i juni.

Skrevet etter oppsummeringsdiskusjon i utvida KK-utvalg.

Bjørn Are Tø   ås, leder.

DEN TREDJE VERDEN MELLOM REVOLUSJON OG FOLKEMORD

EN INVITASJON TIL SEMINAR I SØR-TRØNDELAG.

30.5 - 1.6.86

Invitasjon til 3. verden seminar 30.5-1.6.86.

Seminarets innhold:

1) Sult og økologiske kriser.

Arsakene til sultkatastrofer, klar-
gjøring av situasjonen. Hvordan er de
indre forholdene i de sulterammede
landene?

2) Gjeldskrise og økonomisk utbytting.

- Situasjonsbeskrivelse av forholdene
når det gjelder gjeldskrise og bytte-
forholdene mellom I-land og U-land.

Aktuelle problemstillinger:

- OPEC - ei progressiv eller reaksjo-
nær kraft?
- Hva er NIC-landenes (Newly indus-
trial countries) styrke og svakhet?
- Deltar norske arbeidere i utbyt-
tinga av 3. verden?

3) Hakka og geværet. Hvor-ligger fram-
tida for 3. verden?

- Strategien for 3. verden. Hvilken
betydning vil denne få for våre
prioriteringer?
- Er Iran et stort eksempel for
landene i 3. verden, som kan vise vei
for flere land?

- Hvilken rolle spiller Sovjet i 3.
verden, og hvilke konsekvenser får
dette for oss?

STED FOR SEMINARET:

Gjevollhytta, Kløbumarka.
Dette er ei stor, komforta-
bel hytte med badstu og
dusj. Sengeplass til 30 - 40
stk.

PÅMELDING:

Geir Myrstad
Skansengt 12, 7000 Trondheim
Postgirokonto: 4 02 43 60.

Vi vil ha påmelding senest
torsdag 15.5.1986.

Deltakeravgift for hele
seminaret : 250 kroner. Alt
er inkludert i avgiften. Ved
påmelding betales 50 kroner
av deltakeravgiften til
kontoen over.

De som er påmeldt innen fristen får
tilsendt kart, og beskrivelse av ste-
det, litteraturliste og nærmere pro-
gram. Dette sendes umiddelbart etter
påmelding.

VELKOMMEN TIL SEMINARHELG MED IVRIGE
DISKUSJONER!

Arrangementskomiteen.

BETINGELSER FOR FORANDRING.

ML-bevegelsen bakser i motvind, men er i live. Teoriene om hva som er feil er mange.

Virkeligheten er såpass innfløkt at ingen av oss kan få et fullstendig bilde. Vi ser deler, som alle er litt riktige, litt feil. Vi ser fragmenter av virkeligheten. Hva vi ser avhenger av hvor mye en er seg bevisst, hvordan en ser på seg sjøl og andre.

Jeg tror vi kan velge hva vi vil se, til en viss grad velge virkeligheten. Velge en virkelighet vi mener er formålstjenelig.

Hvis vi mener at avdelinga er trøtt, ml-erne er sidrompa, og folk er teite. Ja, da vil det også bli sann. Vi faller inn i en rolle, et mønster med motgang, nederlag, vi bærer ei tapermaske.

Mao skrev endel om å tenke mye og hardt. Bli bevisst. Gjennom å tenke gjennom problemene kan vi forandre synet på oss sjøl. Lage oss ei alternativ identitet. Jeg tror vi er godt nedsylta i roller fra 70-åra. Klarer vi å rive oss løs, se nytt?

Kina. Høyrebølgen. Synet på oss sjøl. Prosjektet. Synet på arbeidsfolk. Synet på verden og framtida. Vi flyter avgårde. Inntrykka velter inn. Vi klarer ikke å fordøye. (Vi = mange).

Organiseringa vår dreier seg om møter, saker, kampanjer, galt & riktig, sterke & svake folk. Lite om mennesker. Ledelse skal skape framgang, og ta vare på, og utvikle menneskelige ressurser. Hvis ikke vil framgangen utebli.

Jeg mener næringslivet har forstått dialektikken i organisasjonsspørsmål bedre enn ml-bevegelsen har. Jfr. Lars Wiberg: Våg å velge vei. Ei bok om lederskap og forandring. Bedriftsøkonomens Forlag. 1983.

Trønder-Tor

AKP SITT ARBEIDSPROGRAM TRENGER REVISJON.

Noen kommentarer til arbeidsprogrammets kapittel 17 om internasjonal solidaritet.

Arbeidsprogrammet framstiller motsigelsen mellom supermaktene som hovedmotsigelsen i verden i dag. Etter min mening er denne motsigelsen underordnet motsigelsen mellom imperialistmaktene og den 3. verden om vi ser utviklinga i verden under ett. I Europa er motsigelsen mellom supermaktene den viktigste i dag, men dette må ikke prege oss slik at vi overfører vår situasjon på verden forøvrig. Denne feilen preger etter min mening hele arbeidsprogrammet.

Arbeidsprogrammet sier at de anti-imperialistiske kampene er "viktige krefter i kampen for å knuse imperialismen". Jeg mener dette igjen er feil, de pågående anti-imperialistiske kampene i den 3. verden i dag, er ikke bare "viktige", de er viktigste kreftene i vår felles kamp for den sosialistiske verdensrevolusjonen. Det kan være fristende å trekke sammenlikningen mellom f.eks. Afghanistan's frigjøringskrig, og noe av det som må være "viktigere krefter" etter arbeidsprogrammets mening - arbeidskamper i den 3. verden, eller kanskje fredsarbeidet i Europa? Jeg er ikke i tvil om at motstandsbevegelsen i Afghanistan med sin væpna kamp er en mye verre anstøtsstein for imperialismen enn de arbeidskampene som har foregått i den annen verden de siste åra.

Arbeidsprogrammet slår fast at rivaliseringa mellom supermaktene står spesielt skarpt i den 3. verden og at hele folkegrupper trues med utrydding. Men når folk i Afrika sulter i hjel i masseomfang, så er ikke det en følge av imperialistisk

rivalisering, men av imperialistisk utbytting! Det er ikke rivaliseringa, men snarere "enheten" mellom imperialistmaktene som truer verdens folk. Hovedproblemet til verdens folk er imperialistisk utbytting, og at de ulike imperialistmaktene godtar hverandres utbytting av den 3. verden bare de holder seg innenfor sine egne "sfærer". Det er nødvendig å påpeke denne voksende "enheten" mellom imperialistmaktene, da den også danner grunnlag for en ideologi her i landet som sier at så lenge supermaktene ikke går ut over grensen til "sitt" område, må de bare få gjøre som de vil. Det er denne holdningen mye av fredsbevegelsen i Europa har stått for, å gi 3. verden på båten bare en kan unngå en krig mellom supermaktene. Til dels bygger arbeidsprogrammet opp om en slik ideologi da det ut fra et europeisk synssett framhever rivalisering og krigsfare i Europa som dagens hovedproblem.

Det er feil å vurdere kampene mot Sovjet som de viktigste: Det svekker makta som truer oss, men for den 3. verden (og med hensyn til imperialismens nederlag) kan kamper mot USA være like viktige. Programmet under vurderer USA-imperialismen. Utviklinga mellom USA og Sovjet er ujevn, og styrken forskjellig i forskjellige deler av verden. USAs tilbakegang sammenlikna med Sovjet er ikke entydig lenger, jfr. USAs befesting av sine posisjoner på Filipinene, i Latin-Amerika og i Midt-østen.

Kampene i Latin-Amerika er like viktige som de i Afghanistan, hvis de rettes mot imperialistisk undertrykking (USA). Problemet for Nicaragua er ikke først og fremst Sovjets innflytelse, men USAs

Fortsettes neste side

agresjon. I arbeidsprogrammet vil det derfor være på sin plass å framheve Nicaragua på samme måte som andre frigjøringsbevegelser / stater som slåss mot Sovjet.

Avsnittet "Annen imperialisme" beskriver den 2. verdens situasjon og Norge som en del av denne. Her er det rom for konkrete arbeidsoppgaver og Norges rolle som imperialistmakt burde derfor beskrives mye mer konkret, knytta til oppgaver. Her ligger nettopp noe av grunnlaget for solidaritet mellom norsk arbeiderklasse og folkene i den 3. verden: de har felles fiende.

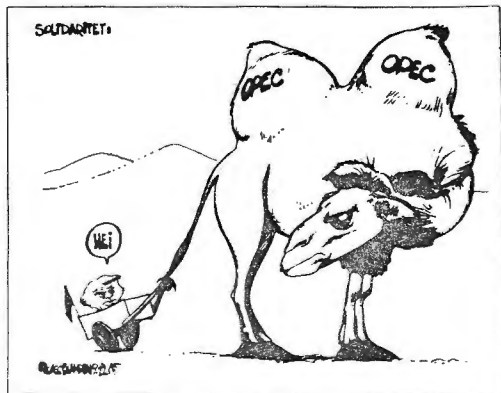
Avsnittet om utbyttinga av den 3. verden kunne ha gått i SV eller DNA. Det er riktig at den 3. verden blir utbytta, men svaret deres er ikke en ny økonomisk verdensordning, u-hjelp og flyktningehjelp; men frigjøringskamp og revolusjon. Veien ut er kamp for uavhengighet av supermaktene, kamp mot imperialistisk undertrykking. Vår holdning til økonomiske ordninger, inkludert oljepolitikk, til flyktningepolitikk og til u-hjelp må avgjøres utfra om de tjener en slik kamp eller ikke. Norsk u-hjelp skal støttes der den tjener den riktige sida i motsigelsen mellom imperialismen og den 3. verden. Ikke etter om mottakerlandene henger i kjølvanen på USA eller Sovjet. U-hjelpsprosjekter i Vietnam er ikke verre enn u-hjelp til Marcos på Filipinene. Den må vurderes etter prosjekt, ikke etter hvilken side landet står på i motsigelsen mellom supermaktene. Norsk u-hjelp til norsk imperialisme må avvises, uansett mottakerland.

I stedet for å omfavne LiveAid, som hadde som resultat bl.a. at Etiopia ble istand til å føre nye felttog mot Eritrea og forårsaket ytterligere press på den revolusjonære frigjøringsbevegelsen, må vi ta initiativ til rock for ANC, slik som det skjedde i Sverige. I stedet for å støtte initiativ for å bøte på imperialismens herjinger i den 3. verden må vi støtte de som virkelig har til mål å ta opp kampen mot imperialismen.

Og til flyktningespørsmålet: hva er et revolusjonært krav til en imperialiststat? Åpne grenser! Det kravet vil fokusere direkte på motsigelsen mellom den 3. verden og imperialismen. Kravet om kvoter er et krav som passer de som tar mål av seg til sjøl å administrere innvandringspolitikken under kapitalismen.

Til slutt: avsnittet om "solidaritetsarbeid" er preget av at den 3. verdens kamp er "fredsarbeid" for oss i Norge. Arbeidsprogrammet legger ikke vekt på frigjøringskampene som en vei framover, som en vei ut av den 3. verdens krise og som en del av verdensrevolusjonen. Begrunnelsen for solidaritetsarbeidet i 2. og 3. avsnitt må stykes. Vi driver solidaritetsarbeid fordi kampen for sosialismen og kampen mot imperialismen er samme kamp. Uten sosialismen som perspektiv kan ikke "solidaritetsarbeid" bli annet enn veldedighet, som slutter når den kapitalismen vi trur på blir truet. Solidaritetsarbeid er revolusjonært arbeid! Den som trur på kapitalismen har objektivt motsatt interesse av den tredje verdens folk.

R.

S V A R   T I L   A R N E   B .

Hadde ikke Arne B. (AB) noe klart standpunkt til Iran tidligere (noe han har påstått helt siden Iran-møtet i høst) har han i hvert fall etter siste innlegg i FK fått overbevist alle om hvor HAN står og hvor han vil alle andre AKP'ere skal stå i Iran-saken. Med andre ord - at Arne B. og andre ledende AKP'ere ikke har tatt noe standpunkt til Iran og at de bare stiller noen spørsmål til utviklinga i Iran m.m. er det ingen som kan tro på lenger.

Hvor blir det av ABs dobbeltstandpunkt som han sjøl en gang argumenterte for i ei innledning om Iran på et RRV-forum? Og hvor blir det av ABs usikkerhet i denne saken som han uttrykte så sterkt til undertegnede etter Iranmøtet i høst? Er det noen FK-lesere som finner dobbeltstandpunkt og usikkerhet i ABs siste innlegg i januarutgaven av FK, sitat:

"..... Disse talla (fra Amnesty Internationals rapport) gir etter min mening ikke grunnlag for å si at Iran er et terrorregime ..... Jeg synes det er rimelig at de som fører væpnet kamp mot regimet blir undertrykt.... Kurderne er vanskelig, vi anerkjenner deres rett til sjølbestemmelse, men jeg tror jeg vil gå imot den væpna kampen de fører i dagens situasjon."

Studér disse uttalelsene og tenk på hvilke konsekvenser disse kan få i andre situasjoner!! På det nåværende tidspunkt er det ikke noe grunnlag for å ta noe annet enn et dobbeltstandpunkt til forholdene i Iran. Og jeg fatter ikke hvorfor ledende AKP'ere på død og liv skal tvinge oss på EI bestemt linje i denne saken akkurat nå.

Jeg tror det snart er på tide med en konferanse i psykologi og pedagogikk i denne bevegelsen. Nå er det sagt ganske klart fra flere hold - uansett side i Iransaken - at Li ad, KK og ledende AKP'ere her i Trondheim har kjørt fram denne saken på en meget utaktisk og FEIL måte. AB har blant anna tatt sjølkritikk på måten han gikk ut mot RRV-medarbeidere på - men hva har han lært av sjølkritikken? Etter at de FLESTE i partiet tar avstand fra Li ad og KK-oppslaga påstår han frekt og freidig at vi RRV har kjørt debatten inn i et blindspor! Mener du virkelig at debatt om fargen på Khomeinis regime er et blindspor? Hva ønsker du å oppnå med slike utspill? Det gir ikke noe særlig grunnlag for en konstruktiv diskusjon akkurat!

Og til slutt til ABs påstand om at RRV effektivt stoppet ethvert forsøk på å få en debatt i RRV om Irans rolle i verden - når har vi i RRV nektet noen som helst fra partiet å bidra med saker i radioen, det være seg Iran eller andre saker - ikke få meg til å flire! Problemet vårt har heller vært å få mange av dere til i det hele tatt å stille opp både med tips og egen aktivitet. Konkret til Iran har dere fått det stoffet dere har bidratt med - nattdebatt og ytring.

En ting er at vi er uenige, men når folk må ty til løgner som argumenter får jeg ikke mye respekt for vedkommende. For min del er denne formen for destruktiv debatt avslutta!

Grøe S.

LEDERKONFERANSE -

JAVEL.

Oppmøte lørdag klokka 0730 - fan, så tidlig nå igjen, da må jeg dra inn til byen fredag ettermiddag, men det er vi jo vant til her ute. Møter opp på oppgitt sted til oppgitt tid og der kommer det en bil med et kjent fjes.

Endelig, sier sjåføren, jeg begynte å lure på om jeg hadde fått feil kjørerute. Ingen andre har møtt opp. Vi tar runden en gang til, med samme resultat.

Vi kjører til bestemmelsesstedet. Ingen der. Vi venter ei stund. Der kommer det noen. Puh, så er vi i hvert fall på rett plass. Flere biler

kommer, uten passasjerer, ingen møtte opp. Kanskje de kommer med nøden, siste håp. Nøden kommer - aleine.
KOR E DOKK! KA E SR FORBANNA VIKTI DEN HER HÆLGA AT DOKK ITJ KAINN:

1. kom på konferansen
2. få noen andre i laget til å komme

Det er jævlig surt å reise heim med uforretta sak og vite at en har kasta bort et døgn fordi partikamerater i et kommunistisk parti antakelig har gitt faen. Hva slags kommunisme er det?

Linda.

RADIO RV TRENGER
FLERE FOLK

RRV har minst 2 problem når det gjelder antall medarbeidere. Det ene er folk som kan jobbe på cafe 101 og på kveldssendingene. Dette problemet er ikke det største akkurat nå, sjøl om de også villig tar imot folk til å hjelpe til med disse sendingene. Men det største problemet er lørdags-sendingene. Og ikke bare det, men nattsendingene. Nå har de bare en håndfull folk som kan ta seg av dem. RRV trenger flere "nattmedarbeidere", kort og godt.

I forhold til betydningen av RRV som spredning av revolusjonær propaganda og organisator er antall partimedlemmer som er engasjert i RRV for liten.

Jeg lanserte ideen overfor ei parti-avdeling om de kunne tenke seg å ta på seg ansvaret for ei nattsending hvis de fikk lang tid på å forberede seg. Stemningen var positiv. Kanskje burde

flere avdelinger tenke gjennom om de har saker de jobber med som burde få sin rettmessige plass i radioen. Hvis laget er organisert rundt en arbeidsplass, eller i ei boligavdeling kunne det gjøres kjent på forhånd blant folk sånn at mange ville sette av tid til å høre.

AU/AU vil gjerne høre om det er respons på et sånt opplegg, og sammen med redaksjonen i RRV lage en plan for når avdelingene som er interessert kan lage sending.

AU/AU vil selvfølgelig også benytte anledningen til å oppfordre partikamerater som har lyst til å jobbe i radioen (utenom avdelinga si) å ta kontakt med RRV.

For AU/AU - sekr.

TOM SIDE